

PAUL VAN LOON

VILKOLAKIUKAS DOLFAS

VILKOLAKIŲ ALERGIJA

VILKOLAKIUKAS DOLFAS

Versta iš:
Paul van Loon
DOLFJE WEERWOLFJE 11 -
WEERWOLFHOOIKOORTS
Uitgeverij Leopold,
Amsterdam, 2013

Leidinio bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos Nacionalinės bibliografijos duomenų banke (NBDB).

© Tekstas, Paul van Loon
Pirmą kartą 2013 metais Nyderlandų Karalystėje išleista pavadinimu *Dolfje Weerwolfje 11 – Weerwolfhooikoorts*.
© Viršelio iliustracija, Howard McWilliam
© Iliustracijos, Hugo van Look
© *Uitgeverij Leopold*, Amsterdam, 2013
© Vertimas į lietuvių kalbą, Rima Dirsytė, 2019
© Leidykla „Niekio rimto“, 2019

ISBN 978-609-441-589-0

Paul van Loon

VILKOLAKIUKAS DOLFAŠ

VILKOLAKIŲ ALERGIJA

Iliustravo Hugo van Look

Iš nyderlandų kalbos vertė Rima Dirsytė

Vilnius
2019

1. NEBENORIU

– AAA... APČY!

Dolfas pabudo nuo stipraus čiaudulio.

Lovoje pilna baltų gaurų.

Jais aplipusi ir pagalvė.

Net burnoje vėlėsi kuokštelis.

Kaipmat jį išspjovė.

Dar kartą smarkiai nusičiaudėjo:

– AAA... APČY-HRR! Na kas čia pastaruoju metu man darosi?

Kai tik po pilnaties atvirstu į berniuką, ima kankinti baisus čiaudulys. Taip dar nebuvo. Kuo toliau, tuo jis stiprėja. Čiaudėju jau ištisas dienas. Kas čia man darosi?

Murmėdamas ir čiaudėdamas Dolfas nulipo laiptais.

– Kas tau, Dolfai? – paklausė Timis apačioje.

– AAA... APČY!

Timis prisidengė rankomis veidą.

– Prašyčiau nečiaudėti tiesiai į mane. Dar apkrėsi.

– Oi, atleisk, Timi, – Dolfas pasijuto nesmagiai.

Juodu nupėdino į virtuvę.

Pakeliui Dolfas spėjo dar kartą nusičiaudėti.

– Ak, vaicine, – tarė Timio mama. – Pastarosiomis dienomis girdžiu, be perstojo čiaudėti.

Dolfas linktelėjo ir atsisėdo prie stalo.

– Nežinau, kas man darosi. AAA... APČY!

– Nieko sau! Koks kurtinantis čiauduliukas, – tarė tėtis.

Jis kaip tik įėjo į virtuvę.

Ant galvos pūpsojo arbatinio gobtuvas.

– Kaip norėčiau taip garsiai čiaudėti! Tai visiškai kitoks čiaudulys. Labai mėgstu viską, kas nejprasta, nekasdieniška. Viskas, kas įprasta, – be galo nuobodu.

– Man nepatinka taip čiaudėti, – tarė Dolfas. – Nežinau, kas man atsitiko.

Tėtis atsisėdo prie stalo.

– Gal tai būdinga tik vilkolakiams? Toks garsus čiaudulys. Norėjau pasakyti – kitoks.

Jis giliai atsiduso.

– Ech, kaip norėčiau pabūti vilkolakiu. Tada visiškai pasikeisčiau ir galėčiau taip garsiai čiaudėti kaip tu. Būtų kietai.

– Nieko kieto čia nėra! – sušuko Dolfas. – Man nusibodo tas čiaudulys. Neišmanau, kaip juo atsikratyti.

Staiga suskambo durų skambutis.

– Aš atidarysiu.

Timis nuskubėjo prie durų.

Už jų stovėjo tamsus siluetas.

Su lietpalčiu ir skrybėle.

Rankoje laikė lazdą.

Iš po skrybėlės kyšojo juoda vilkolakio nosis.

– Sveikas, Timi.

Suurzgė žemu balsu.

– Ee... sveiki, seneli vilkolaki.

Sutikęs Dolfo senelį Timis visuomet pasijusdavo mažumėlę nejaukiai.

Nors senelis vilkolakis buvo labai geras.

Tik jo išvaizda šiek tiek baugino.

Vien tas skvarbių akių spindesys ir aštrių dantų blizgesys...

- Sveikas, Timi. Ar galiu užėiti į vidų?
- Prašom, seneli vilkolaki. Atėjote aplankyti Dolfo?
- Senelis vilkolakis linktelėjo.
- Taip, noriu jį pamatyti. Visuomet malonu susitikti su anūkėliu. Kaip jam sekasi?
- Ee, visai neblogai, manau. Tik pastaruoju metu jis kažkodėl daug čiaudėja.
- Sakai, čiaudėja? – susidomėjo senelis vilkolakis. – Hm, noriu pats įsitikinti.
- Senelis koridoriumi nusekė paskui Timą į virtuvę.
- Kaip tik tą akimirką Dolfas garsiai nusičiaudėjo:
- AAA... APČY!

TURINYS

1. Nebenoriu	5
2. Vaistai nuo čiaudulio	11
3. Klounas	18
4. Gelbėkite, ten Noura...	24
5. HAP HAPČY... PYPY!	31
6. Leo nardykaukė	38
7. Po vandeniui	45
8. Vilkolakių namų vaikai	51
9. Du pliki vilkolakiai	57
10. Rudų kopūstų vaiduoklės	63
11. Valgyti voveres	69
12. Leo vilkolakių traukinukas	74
13. Miegančios vištos	80
14. Blogi žvėrys	86
15. Per vėlu	92
16. Vienintelis	98
17. Vaistai	101
18. Senoji knyga	104
19. Šalin alergiją!	109
Paulas van Loonas apie knygą	116

Paulas van Loonas (g. 1955 m.) yra itin populiarios Nyderlanduose knygų serijos apie vilkolakiuką Dolfą autorius, skaitytojų pamiltas ir už knygas „Siaubų autobusas“, „Tamsta Varlius“. Dolfas – mielas ir draugiškas berniukas, kuris lanko mokyklą ir gyvena su draugu Timiu ir jo tėvais. Būtų toks kaip ir visi berniukai, bet jis – tikras vilkolakiukas ir per kiekvieną pilnatį pavirsta baltu vilkiuku. Šioje istorijoje Dolfą ir jo draugus užpuola baisi liga – vilkolakių alergija, verčianti juokingai čiaudėti ir kelianti grėsmę prarasti vilkolakiams tokį svarbų kailį. Iš to siaubo Dolfas net ima nebenorėti būti vilkolakiu. Tačiau juk turi būti kokių nors vaistų?

Smagiai Hugo van Looko iliustruota knygutė skirta jaunesniųjų klasių moksleiviams, bet patiks ir vyresniems skaitytojams.

Redaktorė **Giedrė Kmitienė**

Korektorė **Vitalija Vanagaitė**

Maketavo **Miglė Dilytė**

Tiražas 3500 egz.

Išleido leidykla „Nieko rimto“

Dūmų g. 3A, LT-11119 Vilnius

www.niekorimto.lt

Spausdino UAB BALTO print

Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius

Būti vilkolakiu – labai smagu.
Dolfas jau seniai tuo neabejoja.
Bet kodėl Dolfas nebenori virsti vilku
ir su nerimu laukia pilnatis?
Turėjo nutikti kažkas baisaus.
APČY!

Kiti Dolfo nuotyčiai:

www.niekorimto.lt

Užsuk, net jei tu ir ne vaikas

ISBN 978-609-441-589-0

9 786094 415890